

Bona vesprada,

Benvinguts alumnes i professors de la promoció 1999-2000.

En primer lloc, done les gràcies, en nom de tots els alumnes, a la directiva del col·legi per donar-nos l'oportunitat de reunir-nos i gaudir de tants bons records, després de tant de temps.

Records!!! quins records!!!! Amistat, amor, educació, alegria, aprenentatge, convivència, tots els sentiments i sensacions que recordem són totalment positius. La nostra instància ACI, a "San Pedro Pascual", ha sigut una de les millors èpoques de les nostres vides.

¡Ens sentim, de tot cor, molt orgullosos d'haver-nos graduat a "San Pedro Pascual".

Recordem com si no haguera passat el temps ...

Aquelles classes magistrals d'història de l'art amb **Vicente Laguarda**, eixes diapositives a primer hora que ens despertaven al mateix temps que ens feien gaudir de l'arquitectura...

El llenguatge, la sintaxis i els comentaris de text del Gran **Angel Umbert**, tot un fenomen!!!

Les dissertacions de **Pablo Ferri** Bufff!!! em costen encara de digerir-les...

Les classes d'història de **Ana Navarro** (quina paciència va tindre...),

Les formidables explicacions matemàtiques de **Encarna Giner i Pedro Sosa**,

El metòdic anglès d'**Antonio Hernández** i fabulós llatí d'**Enrique Celis** (¡Carpe diem ¡¡Amunt València¡),

La perfecció en persona, com queda demostrat, física per **Chencho Pascual**, ESPECTACULAR!!! la meravellosa i màgica química de **Forano**, sempre somrient amb bon humor.

Josep Llorca, Valencià, SEMPRE lluitant per la llengua, exposant la variació lingüística!!!

Les classes tan minucioses, doctrinals, universitàries diria jo, de biologia per **Gaspar Martin Sacristán**

Les tècniques de laboratori d' **Amparo Gavara** (eixa proveta!!!!)

Donem gràcies a tots els professors per la boníssima educació rebuda, per la paciència que va tindre, pel tracte familiar i pels consells que ens va transmetre per fer front a la vida, mil gràcies de tot cor!!!

Per últim, el gran “**Pare Celià**”, vaig tindre la sort d’uns mesos abans de faltar, estar amb ell tot el mati, ens vam fer un cafè al bar del col·legi recordant al Senyor Antonio, que cuidava sempre de tothom, com nojj recordarem els famosos entrepans de truita amb allioli que feia la senyora Carmen... Vam recórrer tot el col·legi, i ell, seguia igual de bromista, com sempre, feliç, saludant a tots els xiquets menuts, comentarem el viatge a Paris i alguna anècdota familiar.... A la fi, estiguérem al seu despatx, on estava rodejat d’articles periodístics d’antics alumnes, estava orgullós de tots ellsjj Encara tenia guardat la revista del col·legi, que per cert va començar a la nostra promoció, on Enrique Celis va tindre gran part de culpa i

El Pare Celià estava molt feliç, era l’essència del col·legi i segueix viu entre tots nosaltres, et volem moltjj

Mil gracies de tot cor a tots els mestres per la vostra educació

i que continue la festa i

Alexis Pellicer Gil.